

Oproep aan de Protestantse Kerk in Nederland

Op 17 en 18 november a.s. komt de synode van de PKN bijeen om te praten over haar nieuwe nota over hun betrokkenheid bij Joden en Palestijnse christenen. Eerder liet PKN-scriba René de Reuver weten dat de kerk heeft weggekeken van het leed van de Palestijnen.

Wij, oud-medewerkers van ICCO, hebben ons ruim 30 jaar ingezet voor een rechtvaardige vrede in Israël en Palestina op basis van gerechtigheid en het internationale recht. Dat deden we samen met o.a. Israëliische en Palestijnse organisaties zoals B'Tselem, Al Haq, De MO raad van kerken, de YMCA en de YWCA.

ICCO heeft in die afgelopen 30 jaar nauw samengewerkt met de PKN en haar voorgangers, de Gereformeerde Kerken in Nederland en de Nederlands Hervormde Kerk. Vanaf 2007 zelfs in een geïntegreerde werkorganisatie van Kerk in Actie en ICCO. In de meest landen werkte dat, behalve op Israël en Palestina waar de PKN vasthield aan haar *“onopgeefbare band met het volk Israël”*. En de Palestijnen? Een oproep tot gebed voor hun leed. Maar geen woord over het onrecht dat hun werd aangedaan.

Weinigen durfden Israël te bekritisieren ook de PKN niet. Israël kon ongehinderd doorgaan met het uitbreiden van de bezetting, de verdrijving en vernedering van Palestijnen. Het aantal kolonisten nam toe van 110.000 bij de start van het Oslo vredesproces in 1993 tegen 700.000 kolonisten nu. Door de verstikkende bezetting en het wegstreken van de internationale gemeenschap verdween de hoop op vrede. Gaza werd een open lucht gevangenis waar burgers vanaf 2007 maar liefst 6 oorlogen mee maakten. De kinderen van Gaza die nu volwassen zijn, hebben hun leven lang niets anders gekend dan oorlogen, bombardementen, armoede en vernedering. De geschiedenis van Gaza leest zo als een handboek hoe terroristen te kweken.

Op 11 december 2019 verscheen het KAIROS-document, opgesteld door Palestijnse christenen als een oproep aan kerken en christenen wereldwijd om stelling te nemen tegen het onrecht in Palestina. De reacties vanuit diverse lagen van de PKN waren overwegend afwijzend en negatief. Slechts enkelen binnen de PKN zoals dominee Henri Veldhuis durfden de oproep te steunen. De PKN bleef doof voor de smeekbedes van haar Palestijnse mede christenen.

De wrede aanval van Hamas op 7 oktober van dit jaar in het zuiden van Israël die aan 1.200 Israëliische mannen, vrouwen en kinderen het leven kostten en de daaropvolgende aanval van Israël op Gaza waar inmiddels ruim 11.000 mensen zijn gedood, kunnen onmogelijk los worden gezien van de situatie in Gaza en de West Bank. Ze houden direct verband met de marginalisering, de verdrijving en ontmenselijking van de Palestijnse bevolking door Israël. De internationale gemeenschap, de EU, de NL overheid en ja, ook de PKN die Israël al die tijd bleef steunen zijn medeverantwoordelijk voor deze geweldsspiraal.

De PKN geeft nu aan het wegstreken van het leed van de Palestijnen te betreuren. Beter laat dan nooit. Maar deze erkenning krijgt pas betekenis wanneer de PKN verantwoordelijkheid neemt en tot concrete acties komt. Te beginnen bij het persoonlijk spijt betuigen aan Palestijnse christenen van het wegstreken door de PKN. Daarnaast een dringende oproep van de PKN aan de NL-overheid om een staakt-het-vuren te ondersteunen. En het actief ondersteunen van initiatieven zoals vanuit KAIROS om tot een duurzame oplossing en vrede te komen op basis van gelijkwaardigheid van Joden en Palestijnen in Israël en Palestina

Sjoerd van Schooneveld, Harry Derksen, Mieke Zagt, John Veron